

FÜGGETLEN HAJDUSÁG.

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ES SZÉPIRODALMI LAP.

Előfizetési árak:

egész évre 12 kor., félévre 6 kor., negyélévre 3 kor.
Egyes szám ára 3) fillér.

Felelős szerkesztő: **BOR JÁNOS.**

Kiadótulajdonos: **BORBÉLY SAMU.**

Megjelenik hetenként egyszer, vasárnap reggel.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

I. Vasut-utca 306.

A helyzet.

A háboru befejezése még győzelem után is óriási feladatok elé állítja az államok szervezeti erejét, mert egyszerre, vagy csak igen rövid átmeneti idő alatt kell gondoskodni arról, hogy a katonai szolgálat alul felszabadult milliónyi lélek a polgári társadalomban elhelyezkedjék és megszokott munkásságát tovább folytathassa. A leszerelés utáni elhelyezkedés kérdésének megoldásánál sokkalta súlyosabb, hogy mi a leszerelést nem tudtuk szabályozni. A katonák hazaözönlése egyszerre és rendszertelenül történt és mindez oly időkben, amikor a forradalmi átalakulások hullámai minden oldalról ostromolják az ország hivatalos és társadalmi szervezetét. A nagy forgalom gyors lebonyolításának leküzdhetetlen feladata ugyszólván magában hordja a zavarok csiráit és nem volna igazságos, ha ezek miatt akár egyéneket, akár intézményeket vonnának felelősségre.

A helyzet katasztrófája az a mi történt, melyet megakadályozni immár nem lehetett és csak arról lehetett és lehet szó, hogy a megindult áradatot lehetően mederbe vezessük és evégből mindenekelőtt rendre és fegyelmre van szükség. Minden elképzelhető uralom tartásának alapfeltétele a rend és fegyelm, ennek megszerzése tehát a legelső feladat, amelyre felekezett és pártkülönbség nélkül tömörülni kell.

A törvénytisztelet és jogrend megbomlása gazdasági életünket gyógyíthatatlan valósággal fenyegeti. Ipari életünk e pillanatban kedvezőbb helyzetben van, mert a szervezett és fegyelmezett munkásokra támaszkodhatik, mely mindaddig, míg mértéket tud tartani követeléseiben, biztos tényezőjévé, sőt védőjévé válhatik a termelésnek.

A mezőgazdasági termelés téren sajnos sokkalt nehezebb a helyzet, mert a mezőgazdasági termelés üzemének továbbvitele érdekében nem támaszkodhat fegyelmezett munkásgárdára, vidéki elhelyezkedésénél fogva

pedig ugyszólván védtelenül van kiszolgáltatva a nyers romboló erőnek. A nemzetiségi vidékeken szervezkedő martalóc-támadásoknak is a mezőgazdasági üzemek esnek elsősorban útjába. Ezek már is sok nehezen pótolható értéket pusztítottak el. Eltekintve e rövidebb-hosszabb idő alatt megfékezhető forrongásoktól, nem kevésbé nyugtalanító kérdés az sem, vajjon a várható munkáviszonyok egyáltalán lehetővé fogják-e tenni a nagyüzemek folytatását?

Amilyen helyes törekvés a mezőgazdasági munkások és cselédek nagytömegét önálló földmivelő foglalkozáshoz juttatni, épp olyan kérdéses, hogy honnan vesszük a nagy üzemekhez szükséges munkaerőt. A munkások és cselédek egyszerre birtokosokká és bérlőkké alakulhatnak át. A földosztás primitív rendszere szociális szempontból igen üdvös átalakulást idézhet elő, emellett azonban a nagyobb intenzív üzemek fentartása, ahol a tőke tudással és a termelés fokozásával érvényesül, aligha teszhető lehetővé. Már pedig az országnak mezőgazdasági termelését is jelentősen fokoznia kell, hogy az alkotó munka sikerei eredményével e téren is pótolhassa a háboru veszteségeit.

Termelésünk biztosítása érdekében mindenekelőtt a vagyon- és közbiztonság helyreállítására van szükség, de emellett arra is vigyáznunk kell, hogy gyors jelszavak kirepítésével ne ébresszünk fel oly aspirációkat, melyek a mezőgazdasági termelés megbénulása nélkül egyszerűen kivihetetlenek és csak a fokozatos fejlődés útján valósíthatók meg.

A szabadabbá váló birtoktestekből óriási területek kerülhetnek feldarabolásra, de nem elég valakinek földet adni, de arról is kell gondoskodni, hogy belőle életképes ekzsisztencia váljék. Ezt a feladatot pedig csak fokozatosan és gondos munkával lehet megvalósítani, semmi esetre sem egy-két törvényszakasz erejével. A fődolog mindenekelőtt az, hogy kenyér és munka legyen. Oltalmazni

kell tehát a kenyértermelő és munkaadó forrásokat, hogy azok a közjólétet teljes erejükkel szolgálhassák.

Magyarország köztársaság lett.

Villámgyorsan rohannak az események. Tegnap még osztályuralom, feudális királyság, ma már szabad köztársaság Magyarország. Idegen célokért, az uralkodóház hatalmi érdekeiért az ország népe életét, véréit, vagyonát áldozta fel. A borzalmas háboru alatt katonáinak kinszenvedése elviselhetetlenné fokozódott; hős fiaink idegrendszere megroppant. Ezekért a borzalmakért jött cserébe a független szabad Magyarország. Fájdalmas sebek tátogának még az ország testén; talán egyik-másik nem gyógyul soha. De azt elértük, hogy nem tölnek a nyakunkon idegen őrészű hatalmasok.

Károly osztrák császárt vasárnap az osztrák császári koronáról, szerdán a magyar királyi méltóságról lemondatták. A nagy német birodalom egy hét alatt köztársasággá alakult. Német-Ausztria nyomon követte. Tegnap Magyarország mondotta ki, hogy köztársasággá alakul át.

A határozat kimondása előtt a képviselőház ülést tartott és felszólított nyilváníttotta magát. Ugyaneznap a főrendiház tartott ülést és kimondotta véglegesen feloszlását. Ezután a volt képviselők, volt főrendek a Nemzeti Tanács elé vonultak, ahol az ország minden érdekörének képviselőiben a küldöttek már együtt voltak. Rövid tanácskozás után a Nemzeti Tanács elnöke az országos közóhajtás engedélyezését az országgyűlés nagy kupola termében óriási lelkesedés mellett nyilváníttotta, hogy Magyarország szabad, független köztársaság a kormányzat ügycível a gróf Károlyi Mihály elnöklété alatti kormányt megbizta. Kimondotta azt is, hogy Magyarországon az általános, egyenlő, átköztársasági jog kiterjedő választói jog élethelelépelt az ez alapon a választások melletti kiirandók.

Lélekemelő, magasztos jelenetekben gazdag volt a régi Magyarország átalakulása, ujjaszületése.

Mit mondjunk egyebet a hétről. Vilmos császár, a német trónörökös lemondott méltóságokról és elmenekült Hollandiába. A bajor királyt letették és elmenekült. A bajor és német köztársaság megszülettek.

November 11-én déli 11 órakor az összes frontokon elnémultak a harcok fegyverek.

November 23-án délután 5 órakor magyar részről és entente részről a fegyverszünetet aláírták.

Versecet, Lugost, Nagybecskereket, Szabadkát, Baját, Zombort, Pécsét a szerbek megszállották. Remán előőrsek Erdély magyarhatárszéll megyéibe betolakodtak. Északnyugati Magyarországon cseh-szlovák rablóbandák és reguláris katonaság garázdálkodik.

A magyarországi románok aradi nemzeti bizottsága nem fogadta el a magyar kormány által felajánlott béke feltételeket. Jászi miniszter okosan tette, hogy a tárgyalásokat megszakította, mert a magyaroktól követelt 26 vármegyét a román nemzet az ententétől sohasem fogja megkapni. Az olaszok és délszlávok között nagy feszültség áll fent.

Horvátországot, Dalmáciát, Boszniát, Hercegovinát Szerbiához csatolják.

Az olaszok 427 ezer foglyot ejtettek és 6818 ágyút zsákmányoltak tőlünk az utolsó offenzívánál.

Világbéke.

A világbéke kérdése már kerékvágásba jut és nem igen hisszük, hogy elháríthatlan akadályok fognak eléje gördülni.

A béke módozatok körvoaljai kezdnek már kibontakozni abból a memorandumból, melyet az antánt Wilsonhoz intézett, a szövetségesek elfogadják Wilsonnak amaz elveit, melyeket 1918. januári és későbbi nyilatkozataiban felsorolt, de nyilván semmi hajlandóságuk nincs elfogadni a tengerek szabadságának elvét, mely nézetük szerint „többféleképpen értelmezhető”.

Hogy kárpótlást követelnek, az megéppenséggel ellenkezik Wilson ama kijelentésével, hogy a háborút viselőktől semmiféle anyagi kárpótlást — a helyreállítás költségein kívül — követelni nem szabad.

A béketárgyalásoknál egyedüli támaszunk csak Wilson és a becsületessége lehet. Majd elvállik, mit tarthatunk az igazságosságáról, amire oly szívesen hivatkozik és amiben ma biznunk kell.

Annyi tény, hogy Magyarország ki küldöttjének lesz könnyű dolga a béketárgyalásokon. Megnehezíti feladatukat nemcsak az, hogy az ellenfél a győztes, hanem az a hallatlan sok aspiráció, melyekkel hazánk rovására szomszédaink fellépnek. Ezeknek területelhódítási étvágya megnehezteli, hogy a mi testünkön át szinte egymásba ütköznek. Ha el kellene hinnünk, hogy teljesül mindaz, ami területátengedést zabolázatlan heveséssel kívánnak, nem is merünk gondolni annak a kérdésnek a felvetésére, hogy hát akkor mi marad meg nekünk?

Horvát-Szlavonország délszláv államot csinál és úgy tesz, mintha csak halványan emlékezne valamire, amit hajdanában a magyar szent korona birodalmának neveztek. A csehek kóstolába tizenhat magyar vármegyét akarnak felfalni, amivel azonban még korántsem csillapulna le étvágyuk. Hogy az osztrák-németek sem akarnak a nagy osztozkodásból üres kézzel kikerülni, ki csodálkoznék ezen? Hiszen a mi határszéll megyéink igazán osztrák-német szelleműek, az antánt pedig — nagy békediktálási kedvében —

már csupa puszipajtáskodásból is kénytelen ezeket a megyéket élő testükből kihasítani és odaadni régi jóbarátjának (mert ugyebár, azok?) az osztrák-németeknek. Erdély tudvalevőleg a románoké. A Királyhágón túl románon kívüli senkinek helye nincs. Az ország északkeleti részére, nem is egy, hanem több nemzet is igényt tart, már veszekszenek is a birtokáért.

Ha így tovább megy, akkor még a főváros lakossága sem fogja hamarjában tudni, hová is tartozik voltaképpen? Cseh-szlovák, osztrák-német, délszláv, lengyel vagy Isten tudja miféle nemzetiségű lesz-e?

Szerencsére a különféle néptörzsek most kibontakozó államalakulatainak követelésével nem mind számíthatnak meghallgatásra. Oly mértéktelenül túloztak ezek a követelések, hogy teljesíthetetlenek. Igaz, hogy az antánt — mint győztes — dönthet e kérdés elbírálásában. De az antántnak nemcsak a humanitása, hanem a saját érdeke is beleszól ebbe a kérdésbe. Az antántnak érdeke ami egyébként az egész világ érdeke is, a békének örökre, vagy legalább is beláthatatlan időre való biztosítása. Nem köthet olyan békét, melynek igazságtalan feltételei egyes népekben kell, hogy elégtelenséget, revánsra való vágyat keltsenek. Figyelemmel kell lennie továbbá arra is, hogy Magyarország kapuja a Balkánnak, a mely évtizedeken át valóságos tüzlészek volt és amelynek tulajdonságai ellen Európa egész diplomáciája is alig tudott védekezni. Ennek fékentartására az antánt sem nélkülözhet egy erős Magyarországot. Az antánttal rokonszenvező Magyarország sikeresen ellensúlyozhatja az esetleges németországi okvetlenkedéseket, amiktől ugyan hosszú időn belül nem kell tartani, de amelyeket mindenképpen lehetetlenekké akar tenni az antánt.

Sokkal szélesebb látókörű politikusok ülnek az antánt tanácsában, (ezt most már el kell ismerni), semhogy ezeket a körülményeket szem elől téveszthetnék.

Ezért számíthatunk arra, hogy végleges békefeltételeink nem lesznek túlságosan kemények és ami veszteséget okoznak, az bőségesen meg fog térülni a forradalmunkból kiküzdött függetlenségünk révén.

Kiki a helyére!

A szabadság nem jelenti, hogy már szabad tennie mindenkinek, amit akar, amint azt oly sokan hinni szeretik. A szabadság a jogok korlátlan élvezetét engedi meg, de ezt élvezni csak akkor lehet, ha mindenki teljesíti a kötelességét.

A régi korrupciós osztályuralmat azok az urak tartották fenn, akik csak élvezni akarták a maguk különlegesen kiváltságos szabadságukat, de kötelességeiket vagy egyáltalán nem teljesítették, vagy csak oly kötelességeket ismertek, amik a saját jóvukra szolgáltak. Ezekkel és lelketlen a háboru utolsó szakában minden ízében reszegő rendszerükkel számolt le a forradalom. Azaz eddig csak az első lépést tette meg a legnehezebbet: ledöntötte a jogokat bitorlókat hatalmát.

Nem szabad tünni, hogy ezt a nagy-szerű kezdeményezést anarchia kövesse. A népkormány mindent megtesz, hogy ezt megakadályozza, a nép kötelessége,

hogy a magakivánta nek alávesse magát.

A rend és a nyugalom ugyan az országban helyreállni, de kívánatos volna, hogy telyesen helyreálljon. Kívánatos volna, hogy mindenki ismét felvegye szokott foglalkozását, különösen pedig kívánatos volna, hogy minden hazatérő katona rögtön ismét munkába állana és folytatná ott, ahol a vérongzésre való felszólításakor elhagyta.

Enek nem szabad jámbor kívánságnak maradni. Nem szabad viszonyainknak úgy elfajulniok, mint Oroszországban. A haza, mely kivivott önállóságával és függetlenségével csak most vált igazán magasabb fogalommal, minden fiától, leányától megköveteli, hogy azonnal és erélyesen logjon a munkához és megakadályozzon minden rendzavarást.

Elvárjuk a derék magyar néptől, vitéz katonáinktól, akik ötvenegy hónapon át állták a gyilkos harcot, hogy ismert józanságuk felül fog kerekedni és méltatlan cselekedetekkel nem fogják elpusztítani a szabadság első, megizmosodásra szoruló hajtását.

Ismételjük: a szabadság szép jogát csak az érdemli meg, aki kötelességét hiven teljesíti. Kiki teljesítse tehát kötelességeit, hogy amit oly nehezen megszereztünk, meg is tartsuk.

Ne felejtse el senki, hogy kötelességei megszaporodtak. Nemcsak arról van szó ma, hogy szokott munkánkat végezzük, hanem arról is, hogy a közbiztonságot megvédjük. Ne elégedjék tehát meg senkinek lelkiismerete azzal, hogy a napi teendőit pontosan elvégezte, sőt még azon túl is dolgozott. Közre kell működnie abban is, hogy munkája eredményét megóvja. — megóvja nemcsak a magát, hanem szomszédját, felebarátját is, mert a fosztogató csöcselék nem áll meg a szomszéd házában, hanem folytatja rablóhadjárát, míg erőteljes ellentállásra nem talál.

Teremtsünk rendet! S mert erre a mostani zavaros viszonyok közt a rendes karhatalom nem elegendő, a rend biztosítása végett álljanak össze maguk a népfial.

Még pedig most már sürgősen, mert minden elmulasztott perc pótolhatlan veszteséget okozhat: elveszhetjük a magyar szabadságot, melynek megszervezésére annyira büszkék vagyunk.

Földet a katonáknak.

Buza Barna földmivelésügyi miniszter nagyfonosságú rendeletet adott ki és küldött meg valamennyi törvényhatóságnak. Az egyik rendeletben a földmivelésügyi miniszter a következőket mondja:

„Mint közismeretes, a földmivelésügyi kormány fontos birtokpolitikai és egyéb gazdasági intézkedések után tervezi a harctérről visszatérő földmivelő nép gazdasági és szociális boldogulásának előmozdítását. Nagyon igazságtalan és az emberi jogérzetet sértő dolog lenne, ha ezeknek az intézkedéseknek hazánát azok a földmives katonák is élveznek, akik magukat erre rendbontó kihágásokkal és zavargásokkal érdemtelenné tették.

A földmivelésügyi miniszter a maga részéről már jóelve állást foglalt az ilyen esetekkel szemben és körrrendeletileg értesíti az ország összes törvényhatóságát és

nagy mindazok különböző helye-
sokban és rend-
ék vagy résztvesznek,
arra, hogy a földmive-
ak a háboruviselt gazdák
okpolitikai és egyéb intéz-
ésük lehessen".

Az a Barna földmivélsügyi minisz-
az az intézkedése mindenestre
olyan intézkedés, amit célszerű lenne az
ország valamennyi lakott helyén, vasutál-
lomáson és egyéb nagy nyilvánosságú
helyeken plakátok útján közhírré tenni,
hogy ezt ne csak a már visszatért katoná-
ság, hanem a frontról most visszatérő
csapatok világosan tudják.

A Földmivélsügyi miniszter másik
rendelete a hazatérő katonák munkájáról
és kereseti alkalmáról szól. Manapság
mindennél fontosabb az, hogy a leszerelő
katonák minél előbb munkát és keresetet
találjanak és ne szaporítsák a bizonyta-
lanság érzése miatt zavargásra hajlandók
számát.

Buza Barna miniszter utasította a
törvényhatóságok első tisztviselőit, hogy a
községi előjáróságok útján irassák össze
a törvényhatóság területén a mánkaalkal-
mokat. A leszerelő katonák tehát, ameny-
nyiben munkáuk nem volna, forduljanak a
a lakóhelyük gazdasági munkaközvetítőjé-
hez, községi és körjegyzőhöz, akik a ha-
zatérő munkásoknak a megfelelő munka-
alkalmakról az összeírási adatok alapján
tájékoztatót fognak adni.

Ha ez nem vezetne eredményre, mert
a vármegyében nincs elegendő munka,
akkor a földmivélsügyi minisztérium mun-
kásügyi osztálya fog a legsürgősebben
intézkedni, miután a hivatalos szervezet
ezt a bürokratikus formákat nem tűrő fe-
ladatot előreláthatólag egymaga nem vé-
gezheti el a földmivélsügyi miniszter fel-
kéri a lelkészeket, tanítókat, szövetkezeti
igazgatókat, hogy a hatóságoknak azt a
közérdekű munkásságát minden erejükkel
támogassák.

A hazatérő katonák népgyűlése.

F. hó 13-én debreceni vendégek köz-
reműködésével lélekemelő népgyűlést tar-
tottak katonáink a piacon.

Dr. László Endre a népgyűlés elnöke
összefoglalta a katonatanács eddigi műkö-
désének eredményét, különösen foglalkozott
a f. hó 12-én tartott képviselőtestület ha-
tározatával; azon tisztviselők egy részét,
akik ellen a népharag erősen megnyi-
latkozott, állásukból eltávolította és a nép-
tanácsot megalakította.

A néptanácsból nagy teendőket vár a
katonák népgyűlése.

A katonák nyomorult helyzetén azzal
kell segíteni, hogy egy hatékony és egyen-
letes pénzügyűjtést kell indítani. Ezen pénz-
gyűjtés lehetségessé tenné azt, hogy a ka-
tonák és hozzátartozóik olcsóbban jutná-
nak a megélhetési cikkekhez. Akik vagy-
onukat védtek, megérdemlik ezt a hálát
mindnyájunk részéről. Nem könyörado-
mányt kérünk, hanem méltó rögtöni hála-
lerovást nyomorunk enyhítésére. A köz-
rendet biztosítva látja. Rámutat arra a
fontos teendőre, hogy mindenki igyekezzen
a munkába visszatérni és így biztosítsuk
ösvönket.

Majd a debreceni szociáldemokrata
párt nevében lelkesítő beszédet tartott
Szentpéri István, aki a politikai helyzet
városi utáni meggyőző szavakkal fejte-
gette mit jelent becsületes szociálista len-
ni. Nem rendfelbontó egyének gyülekezete
a szocializmus, hanem ellenkezőleg, munkát
kereső és munkábiztosító egyének társa-
dalma.

Rámutatott arra, hogy itt nálunk sem-
mi ok sincsen túrcimtelenségre és a rend
zavarására. Fegyelmettségre szállítja fel
katonáinkat. A közírsaság ellen kisel-
künk csoportosulnak de ne engedjük ki
az ütőkártyát megérdemelt események
nélkül közünkől.

Hacker Kálmán a rokkantak szerve-
zéséről, Farkas Lajos a nemzetőrök szer-
vezéséről tartott kimerítő ismertetést.

Majd Takács Géza vette át a szót, aki
a leszerelést ismerteteti.

Közben a Nemzeti Tanács egy sür-
gönye érkezik. Az elnök a sürgöny köz-
lése után ünnepélyes kérelmet intéz a nép-
gyűléshez, hogy határozzon a felett, mi-
lyen államformája legyen Magyarországnak
a jövőben.

A népgyűlés óriási lelkesedéssel él-
teti a köztársaságot.

Erre az elnök ezt határoza tképen
kimondja és imára hívja fel a népgyűlést,
mely a Himnusz eléneklésével megpe-
csétele a királyság megbuktatását.

A Nemzeti Tanácsot erről sürgöny-
leg értesítették.

Ezzel véget ért a történelmi emléktű
nap, a mely a katonák rendcsináló munkál-
kodásának eredménye.

A hazatérő katonákért.

Polgártársak! A katonák éheznek!
A katonák fáznak!

Ez a jutalmuk, amiért életükkel és
vérükkel védtek a ti életeteket, családoto-
kat, vagyonotokat!

Ne esodálkozzunk hát, ha a helyzet-
tel nincsennek megelégedve!

Jöjjetek mind segítségünkre!
Adjatok pénzt, ennivalót, tüzelő anya-
got és ruházati cikkeket — hiszen ha az
ellenséget ők fel nem tartóztatják — va-
gyonotok azóta romhalmaz, magatok föl-
dönfutók lennétek.

Nem könyöradományt kérünk, hanem
segítségét!

Gondoljátok meg, hogy egész vagy-
onotokat is szívesen odaadnátok volna, csak
hogy egy ütökzettel elkerüljétek.

Felkérjük tehát a város lakosságát,
hagy adjon mindenki annyit, amennyit csak
adhat: mert a legkomolyabb kötelességtel-
jesítéséről van szó. Különösen felkérjük a
hadiszolgálatot nem teljesített, illetve fel-
mentett földbirtokos gazdákat, hogy a fel-
mentésük által szerzett gyarapodásuknak
legalább 1/10 részét, továbbá a kereskedő-
ket és iparosokat általában, de kiváltképen
azokat, akik a raktáron levő áruk árának
nagyemlévű telemekedéséből soha nem re-
mélit nagy hasznukat húztak, akik a há-
boru ideje alatt bármi címen hasznot me-
ritettek és gyarapodtak vagy vagyonnal-
birnak, tartsák becsületbeli kötelességük-
nek, hogy a haza véddel szemben a kö-
telességüket ezután is leróják.

Az adakozásokat csak fel kell je-

gyezni és a pénzbeli adományokat bárme-
lyik helybeli takarékpénztárnál, a termé-
szetbeni adományokat pedig Szabó Sándor
(vendéglős) a Néptanács gondnokánál a
legrövidebb idő alatt leróni.

Ha a Néptanács azt látja, hogy az
adakozások csekélyek, más eszközökben
folyamodik — ez esetre a már lerótt ado-
mányt az illetőnek beszámítja.

Ha városunk közrendje kedves előt-
tek — hallgassátok meg kérő sza-
vunkat!

Hajduszoboszló, 1918. nov. 14.

A Néptanács.

Megalakult a népnevelő munkások szervezete.

A hajduszoboszlói összes népnevelő
munkások nov. 11-én értekezletet tartottak
és kimondták a népnevelő munkások
helyi szervezetének megalakulását. Az ér-
tekezletet Bor János igazgató tanító nyitot-
ta meg. Megnyitó szavaiban rámutatott
arra, hogy a népnevelő munkások kulturá-
lis és szocialis alapon való megszervezé-
se az új társadalmi rend és népuralom
megerősítése, valamint saját existenciális
érdekek szempontjából is elodázhatatlan
szükség. Heielyi körülmények is indokolják
a megalakulást, mert a népnevelő munká-
sok egész tenyessége a szellemi előha-
ladás és a nép iránti szeretet jegyében
folyt le s így most a néppel együtt a
nagy átalakulások szível-lelékkel részt
kell venniök. Szécsy Miklós áll. polgári
isk. igazgató minden tekintetben egyet ért
a felszólalóval és az értekezlet előjával.
A részletekre kért felvilágosítást. Domide
Antal tanár a megalakulás szocialis jelen-
tőségét fejtegette. Az értekezlet többek
felszólalása után kimondta a megalaku-
lást a melyet az orsz. központ-
nak és a megyei szervezetnek bejelentene-
nek. Ezután elnöknek megválasztotta Bor
János igazgató tanítót, jegyzővé Görög
Sándor néptanítót, a szervezet intézőbi-
zottságába pedig tanácsstagokul Szécsy
Miklós, Jakucs Piroska igazgatókat, Czeg-
lédy Lajos igazgató tanítót, Rakottay
Lászlóné, Domokos Sándor, Böszörményi
Ferenc, Császi Károly, Szabó Márton,
Geysér János, Riedlmayer János, Györi
Ida, Domide Antal népnevelő munkásokat.
Az értekezlet ezután lelkes örömmel ad-
vözülte Juhász Nagy Sándor államtitkárt
hivatalba lépése alkalmából s elhatározta,
hogy a nép felvilágosítása, az új társadal-
mi átalakulás és a népuralom megerősíté-
se érdekében a hasonló szervezetekkel
érintkezésbe lépve, a közjó előhaladását
teljes erejével munkálja.

HIREINK.

— A ref. templomban ma délelőtt
Demjén Ferenc lelkész predikál.

— Változások a vármegyén. Weaz-
prémy Zoltán főispánt a népkormány saját
kérelmére állásától felmentette: Rásó Ist-
ván vármegyei főjegyzőt a főispáni teend-
ők végzésével megbízott kormánybiztos

kinevezte. Rásó kormánybiztos tegnap Budapesten részt vett a köztársasági államforma kiállításán. Hivatalos teendőinek intézését egyébként már átvette.

— Anya és gyermek együttes halála. A következő gyászlapot vettük. A legmélyebb fájdalomtól megtört szívvel, de Isten akaratán megnyugvó lélekkel tudatjuk, hogy a felejtetetlen hitestárs, jó anya, gyermek, testvér és rokon Császi Antalné szül. Czeglédi Piroška és újszülött fia Antal, folyó hó 13-án délután 3 órakor életének 34-ik, boldog házasságának 16-ik, évében 10 napi súlyos szenvedés után történt gyászosan elhunytát. A megboldogultak hült tetemei folyó hó 15-én délután 2 órakor a ref. templomban tartandó gyászbeszéd után a csepisikeri temetőben fognak örök nyugalomra helyeztetni. Mely végfiszesség lételeire rokonainkat, barátainkat, jó ismerőseinket bánatos szívvel meghívjuk. Hajduszoboszló 1918. november 14-én. Legyen emlékkük áldott, nyugodalmuk csendes! Bánatos férj és édes apa: Császi Antal. Testvérei: Czeglédi Mária Lukács István férjével és gyermekeivel. Czeglédi Lajos Magyar Róza nejjével és gyermekeivel. A temetés nagy részét mellett péntek délután folyt le.

— Dr. Radó Vilmos járási tiszti orvos, katonai szolgálata alól felmentetvén, folyó hó 20-án rendelkezéseit d. e. 7-9-ig, d. u. 2-3-ig a járási főszolgabírói hivatal épületében megkezdi.

— A kisbirtokos földmivelők ma délelőtt 10 órakor a Gazdakörben gyűlést tartanak. Tárgy: 21 tag választása a Nemzeti Tanácsba.

— Városi közgyűlés tartatott nov. 12-én dr. Fekete László polgármester elnöke alatt. A közgyűlés iránt rendkívüli érdeklődés nyilvánult meg. A katona, rokkant és iparosok tanácsa részéről dr. László Endre népfelkelő főhadnagy beadványt intézett a képviselőtestülethez, hogy nép, illetőleg nemzeti tanács alakíttassék.

A közgyűlés ezt elfogadta és maga részéről 21 tagot küldött a néptanácsba. A beadványban Fehér Gábor I. tanácsnok, Ádám Samu városgazda, Somogyi Antal rendőrbiztos és Váczi Sándor polgári biztos elmozdítását kérte a katona, rokkant és iparos tanács. Az elmozdítást a belbékesség megóvása érdekében kérték. Fehér Gábor és Ádám Samu kijelentették, hogy az erőszak előtt meghajolnak és helyeiket elhagyják. Miután dr. László Endre biztosította a közgyűlést, hogy fentnevezettek ellen főben járó panaszok halmazát bírja a katona tanács, a közgyűlés a közrend és béke érdekében az indítványt elfogadta, úgy, azonban, hogy a panaszok mielőbb beadandók. A helyettesítéseket a tanácsra bízta a közönség. A női alkalmazottak elbocsátását is kimondotta a közgyűlés. A nők helyére alkalmas rokkantakat kell fel fogadni a közigazgatásnál és közéletmezésnél. Elhatározatott, hogy a sovány és hizott szárnyasok részére kimérő szék állíttassék. A kivitt szárnyasokból csak kedden és csütörtökön engedik meg.

— Hirtelen halálozások. Bene Bordán László kisbirtokos II. t. lakos lábát egy cirokszár megsérítette. A sérülés folytán Bordán László vérmérgezést kapott és meghalt. D. Császi János tanyai lakos, kisbirtokos munkás életének 35-dik évében hirtelen elhunyt. Mai napon temetik. Mindkét polgártársunk közbeesülésben állott.

— 2 darab 7 hónapos szőke mangalica koca, mezőhegyesről származott, eladó. Ulreich József főállatorvos

— Egy tanuló azonnal felvétetik Balla Ferenc férfitanárnál VI 558 sz.

— Eltávozó tanító. Tóth István t. honvédhadnagy, helybeli ref. tanítót Makád csepelszigeti község ref. tanítónak választotta. Tóth István ennél fogva itteni állásáról lemond. Tóth Istvánban, aki csak nemrég szabadult haza az olasz fogságból,

igen érték helyi társas.

— Hivatam a közönség, a hiányra az áll. 16 tól a hivatalos. Hajduszoboszló, 1918. Jurikovszky József állam. tárnok.

— A Nemzeti Tanács 3 órakor a városháza nagy terméltart.

— A földművelő munkások ma délelőtt tíz órakor tizenként más-más helyen gyűlést tartanak és a nemzeti tanácsba összesen 21 tagot jelölnek.

Eladó birtok.

Vajdazugban levő 82 kat. hold területű szántó föld kitűnő karban levő épületekkel, 26 hold őszi buzavetéssel, teljes gazdasági felszereléssel és tavaszi vetőmagokkal együtt, esetleg 2 részben is aladó.

Bővebb felvilágosítást nyújt Bak-say György takpatri főkönyvelő.

Mézet, viaszt, sonkolyt keres megvételre a „M É H”

a magyar méhészek értékesítő szövetkezete Budapest, Frangepán-utca 33/h. Árajánlattal egyidőben minta is küldendő.

Méhészeti eszközökről árjegyzéket — méhészeti szaklapból mutatványszámot kívánatra ingyen és bérmentve küld a „Méh.”

Legújabb divatu

menyasszonyi és eljegyzési

ékszereket jutányosan

Megyei telefon 696

Halász Nándor

óras és ékszerésznél vásárolhatunk,

Debrecenben

a nagytakarék ujjpalotájában.

Megyei telefon 696.

Veszek ócska aranyat és ezüstöt készpénzért a legmagasabb árban!!